

Palloilijat pyörähtivät Ylläksellä

Kokoontumisajoissa oli mukana seitsemän kuumailmapalloseuruetta.

– Olihan se vähän erikoinen tilanne, kun katsoin asuntovaununi ikkunasta, ja takaisin tapitti jättimäinen nalle, Ylläksen Ykkös-Caravanin asiakas naureskelee Äkäslompolon rannassa, vaunualueen tuntumassa.

Kello on puolenyön tietämillä, ja tummalla taivaalla häilyvät hailakan vihreät revontulet. Ja tosiaan, keskellä pimeyttä ko-hoa jättimäinen, oranssi nalle. Nalle ei ole yksin liikenteessä, sen ympärillä hääää joukko miehiä. Korista meitä tervehtii hollantilainen **Edcar Vermeulen**. Hän kertoo, että saapui vasta eilen Ylläkselle.

– Ajoimme Hollannista, oli aika pitkä matka, Vermeulen naurahtaa.

– Meitä on Ylläksellä viikonloppuna seitsemän seuruetta kuumailmapalloilla. Muut eivät ole vielä saapuneet.

Kuumailmapallojen kokoon-tumisajot on järjestänyt ranskalainen **Jean Becker**, joka on tuonut jo useampana vuotena Ylläkselle kuumailmapalloilijoita.

– Yleensä kyllä vasta myö-

hemmin keväällä, Vermeulen muistelee.

Harrastus ja päivätyö

Vaikka pallo on täytetty yötä vasten, Vermeulenin seurue ei ole lähdössä yölennot. He yrittävät taltioida oranssin pallonsa revontulten kanssa markkinointikuviin.

– Teknisesti olisi mahdollista lentää yölläkin. Minulla on yö-lentämiseen lupa Hollannissa, mutta Hollannissa laskeutuminen ei ole sallittua yöllä. Pitäisi lentää yö ja laskeutua vasta, kun aamu sarastaa. Suomen sää-nöistä en osaa sanoa.

Nallepallo on aivan uusi, sillä on lennetty vasta kerran.

– Ostin tämän kolmevuotiaalle pojalleni. Hän olisi halunnut lähteä tänne mukaan, mutta on vielä liian nuori, Vermeulen nauraa.

Kuumailmapallot ovat hänelle paitsi rakas harrastus myös päivätyö.

– Kun kerran kokeilet, et voi lopettaa. Onneksi saan tehdä tätä myös päivätyökseni. Len-

nätämme asiakkaita Hollannissa kesäsesongilla. Talvella voin sitten tehdä tällaisia omia retkiä.

Haastatteluhetkellä edessä olivat vielä viikonlopun lentelyt. Lentoja olisi ollut kiva mainostaa Kuukkelin kanavissa enemmänkin, sillä ovathan kuumailmapallot komea näky. Lentojen suunnittelu eukäteen on kuitenkin vaikeaa – säällä on tähän lajiin suuri vaikutus.

– Voi olla, ettei päästä ilmaan ollenkaan, voi olla, että tehdään useampia lentoja. Lentomatka-kin voi olla 5 tai 15 kilometriä. Pakkanen ei haittaa, mutta tuulet vaikuttavat.

Palloilijat lensivät Ylläksen maisemissa viikolla 6.

Satu

Edcar Vermeulen (toinen vasemmalta) ulkoilutti uusinta kuumailmapalloaan Ylläksellä.



Neljän ruuhka Kuerilla

Hollantilaiset Marieke ja Laurens viettävät eksoottista aktiivilomaa.

Taivaankannen maalauspaletista on tänään valittu vaaleanpu-naisen ja vaaleansinisen sävyjä. Aurinko on painumassa maille, kuu kurottua jo Ylläksen tunturien yllä. Kello lähestyy iltapäiväneljää.

– Taianomaista! Hollantilainen **Marieke van der Vegt** ihastelee.

Hän kiipeää Kuer-tunturin korkeimmalle kohdalle ja levittää käsivartensa hymyillen. Kumppani Laurens Tilstra tal-lentaa hetken puhelimensa kameralla.

Pariskunta ei ole yksin ihaile-massa auringonlaskua. Kuerin laella kuulee hollannin lisäksi ainakin suomea, saksaa ja ruotsia, toistakymmentä ihmistä napsii kuvia ympärillä levittäytyvistä tuntuureista.

Mikäs täällä onkaan maisemia ihailemalla: tuossa on Lainio, tuossa Kesäki, sitten Kellostapuli, Keskinen laki ja Ylläksen las-kettelurinteet. Näköalapaikalta näkee myös alhaalle Äkäslompolon kylään. Sieltä Marieke ja Laurenskin tovi sitten lähtivät iltapäiväpatikalle.

– Lähdimme kokeilemaan, pääsisimmekö tunturin huipulle. Reitti ei tainnut olla virallinen polku: paikoin upotti, ja mietimme jo, pitäisikö kääntyä takaisin.

Takaisin ei käännytty, ei siinä näkään vaiheessa, kun tunturin rinne jyrkkeni jyrkkenemistään.

– Kyllä kannatti! Täällä on maagista. Maisemat ovat upeat ja lumiset puut kuin lumesta tehtyjä veistoksia, he sanovat.

”Suomesta ei ymmärrä mitään!”

Pohjois-Hollannissa asuva pari on Ylläksellä viikon lomalla. Nyt menossa on viides päivä.

– Mutta tuntuu kuin olisimme olleet jo kuukauden! Laurens huudahtaa nauraen.

Päivät ovat olleet täynnä ohjelmaa, sekä ohjattua että oma-toimista. On käyty huskysafarilla ja porotilalla, ajettu moottorikelkoilla ja sähköpyörillä, saunottu sekä katseltu revontulia kolmena iltana.

– Eilen oli tosi upeat revontulet! Täksi illaksi ennustetaan samaa, Laurens kertoo.

– Olemme myös käyneet oma-

toimisesti patikoimassa talvipoluilla. Huomenna on vuorossa lumikenkäilyä, ylihuomenna hiihtoa, Marieke jatkaa.

Suomeen pariskunta päätyi ystävien vinkistä, Äkäslompoloon surfailtuaan itse netissä.

– Pidämme talvesta ja lumesta ja yleensä lomailemme Itävallassa laskettelemassa. Nyt halusimme Itävallan sijaan kuitenkin kokeilla jotakin uutta.

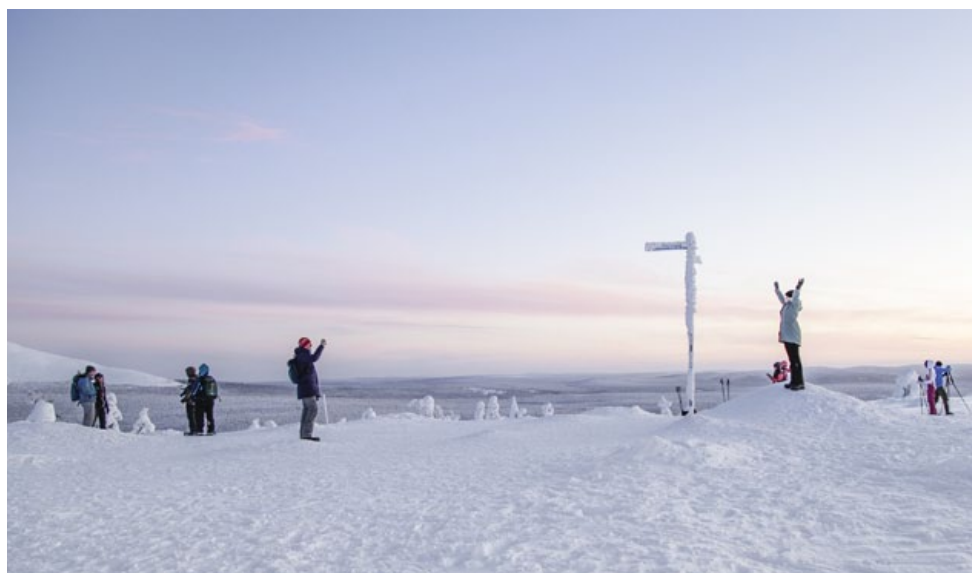
Yksi houkutin oli eksoottinen suomen kieli, johon pari on tutustunut katsellessaan Sorjonentv-sarjaa.

– Suomi on niin erilaista, siitä ei ymmärrä mitään! Ruotsista ja norjasta ymmärrämme jotakin, mutta suomi on tosi vaikeaa.

Äkäslompolossa pariskuntaa viehättää myös se, ettei kylä ole yksinomaan matkailukäyttöön rakennettu.

– Tämä ei ole niin ”touristic” kuin monet muut kohteet. Se on hyvä asia, he tuumivat.

Johanna



Laurens Tilstra ja Marieke van der Vegt pitivät maisemaa Kuerilla maagisena.